

Anden næstformand (Henning Grove):

Hr. Keld Albrechtsen har ordet... Nå! Hr. Bjørn Elmquist da... hr. Gert Petersen har ordet. Man bedes markere, hvis man ønsker ordet.

Gert Petersen (SF):

Ja, jeg beder formanden undskylde. Jeg bidrog jo selv til forvirringen ved at komme for sent.

På SF's vegne skal jeg give tilsagn om støtte til gennemførelse af ændringen.

Vi støttede lovforslaget, da det blev fremsat i 1989, og det ser ud til, at den beløbsramme, der dengang blev fastsat på 1 mia. kr., er brugt op eller er lige ved at være brugt op. Det ser vi som et godt tegn, for det viser behovet, og det viser også den voksende interesse. Vi har alle en interesse i at hjælpe Øststaterne med at få gang i deres økonomi og med at få rekonstrueret deres økonomi og deres produktion.

Når vi kommer til udvalgsbehandlingen, kunne jeg godt tænke mig at få lidt nærmere oplysninger om, hvilke kategorier af virksomheder de udstedte garantitilsagn er givet til, hvad det er for nogle produktionsformer osv. Men principielt har vi som sagt hele tiden været for loven og støtter derfor gerne, at beløbsrammen nu udvides.

Bjørn Elmquist (RV):

Det Radikale Venstre ser også med stor sympati på det her forslag. Og jeg må sige, at når man læser bemærkningerne til lovforslaget, så får man indtryk af, at der her er tale om en succes-historie.

Rammen er tæt på at være udnyttet, og det viser den store interesse og det store behov. Jeg har også noteret mig, at der i den skriftlige fremsættelse står:

»Under den nuværende ordning, der har været i kraft siden den 20. december 1989, er der pr. 1. oktober 1994 ikke udbetalt erstatning.«

Og det må jo så tyde på, at det er nogle projekter, der holder vand og er realistiske. Så den risiko for – som Fremskridtspartiets ordfører var inde på – at man skal i Finansudvalget og have dækket beløbet ind, forekommer os ikke at være snublande nær.

Under alle omstændigheder kan vi støtte forslaget om en udvidelse af beløbsrammen til 2 mia. kr.

Keld Albrechtsen (EL):

Enhedslisten kan ikke støtte regeringens forslag, i hvert fald ikke umiddelbart. Det kan jo være,

at de oplysninger, som hr. Gert Petersen efterlyste, kan stemme os mildere over for det; det ved jeg ikke.

Det, som vi ser som problemet, er, at der jo her er tale om investeringer, som kan være positive, men som så sandelig også kan påvirke samfundsudviklingen i de østeuropæiske lande i betydelig negativ retning. Det afhænger jo af, om det er spekulationsinvesteringer, opkøb af godser, eller hvad det nu er. Jeg ved ikke, hvad der kan dække sig ind under det her.

Vi har jo tidligere i dag her i Folketinget haft en debat om offentlig støtte og alt muligt. Jeg er ikke modstander af, at man går ind i sådanne ting, men jeg er modstander af det, hvis man gør det på en måde, så det kan bruges til at fremme en liberalistisk udvikling i de østeuropæiske lande. Hvis de ønsker en liberalistisk udvikling, så har de ret til dét, men det kan ikke være vores opgave at fremme den.

Så derfor vil jeg sige, at hvis de oplysninger, som hr. Gert Petersen efterspurgte, kan overbevise os om, at det her er fornuftigt, så er det da muligt, at vi undervejs kan få en mere positiv holdning. Men som udgangspunkt er vi imod.

Arne Melchior (CD):

Ja, man har jo sine små glæder, og en af mine er i dag at kunne konstatere, at yderste højre og yderste venstre i denne sal er imod. Så det er jo godt, at der ikke er så få andre imellem dem.

CD's støtte står fast, faktisk lige så støt som den danske sømand.

(Kort bemærkning).

Bjørn Elmquist (RV):

Min korte bemærkning skulle være til hr. Keld Albrechtsen. Jeg nåede desværre ikke at påkalde mig formandens opmærksomhed, før den forrige taler kom på talerstolen.

Jeg vil heller ikke indlede en lang diskussion, men bare sige til hr. Keld Albrechtsen, at netop det, at Danmark og andre skandinaviske lande er med, skulle vel være en positiv ting, for så overlader man det ikke til de lande, som måske har mindre pæne hensigter – det, man i anførselstegn kunne kalde den rå kapitalmagt – at kaste sig over Østlandene. Dét kunne man måske forestille sig hr. Keld Albrechtsen kunne have en vis sympati for. Nu er der virkelig mulighed for at lave nogle investeringer, som kan bidrage til en demokratisk udvikling og til et materielt velfærd, som i hvert fald bliver noget højere end det, de har i øjeblikket. Det er der et